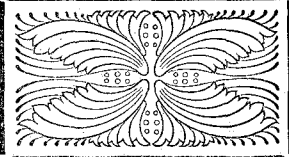

REVISTA

Curiositats granollerines

XVII

La Porxada

Tot foraster qui arriba a Granollers, el primer que li crida l'atenció, és la nostra típica porxada. Es el que podríem dir-ne nostra característica local, nostra peculiar diferenciació entre les demés ciutats, viles i pobles de Catalunya. De bona gana, si disposéssim de l'espai convenient en nostra publicació, en fariem un estudi ben detallat del què és i representa; dels motius que varen tenir els homes que regien els destins de Granollers, allà en el ja remot segle XVI, per a erigir bell mig de nostra plaça major una tan monumental obra, molt més, si es considera, per un moment, els mitjans de que en aquell temps es disposava, àdhuc que els recursos de que els antics concellers podien disposar; les derivacions que deuria portar en la vida econòmica de la nostra població, tota vegada que llur construcció no deixa de representar un sacrifici; en fi, tot quant tingués relació, no sols amb la utilitat material que necessàriament devia reportar en la intensificació del mercat de grans, el més important per aquelles centúries, sinó fins el caire artístic i d'evocació als valents i convençuts patriotes que no dubtaren en deixar a llurs descendents, tant bella mostra de la seva activitat, orgull i amor patri.

Més, en defecte de no poder fer, ni tant sols intentar, un estudi complet de tant magna obra, en llaor de tan excelsos patricis i per a que tots els granollerins els recordin amb vera delectança, donarem en aquesta «Curiositat» els detalls de com se va acomplir tan esbelta concepció, senyalant fins i tot el preu que costà l'obra en sa totalitat.

En efecte, després de vàries reunions del plé del Concell de la Universitat de la Vila de Granollers, en 10 de novembre de l'any 1586, els honorables Jurats, en Miquel Puigesteva, en Jeroni Riera, en Bernat Bosch i en Joan Martí, mossèn Esteve Rolf, clavari; m. Francisco Josep

de Masferrer, m. Galceràn Ferrer i Llorençó i Miquel Pifarrer, Jurats vells; m. Gabriel Pau Domènech, òbrer; Pere Mauri, m. Miquel Joan Valls, m. Francisco Balle, Jaume Aymerich, m. Joan Camp, Andreu Roure, Antoni Joan Puig i m. Joan Riambau, Concellers tots de la Vila i del Concell ordinari de dita Universitat, en virtut de l'usdefruit dels vells privilegis a la Vila concedits i representant a tota la Universitat, convocats i congregats en la casa del Comú de la vila, de manament del honorable Batlle, i precedida, dita reunió, de só de trompa i de campanes, aital com és acostumat, contracten amb l'honorable mestre en Bartomeu Brufalt, mestre de cases, ciutadà de Barcelona, el preu fet de la porxada que dits honorables Jurats i Concell donen a fer a dit mestre, la qual s'ha d'edificar a la plaça major de la vila de Granollers, quals pactes han sigut fets, firmats, transigits i concordats, de la manera següent:

1.er Promet el mestre Brufalt, en bona fè, que ell, a sos propis treballs, gastos i despeses, de assi un any primer vinent, el qual començarà a córrer del dia que li serà feta la primera paga en avant, farà edificar i fabricarà la dita porxada en el

lloc on li serà designat, bé i degudament; e bona i rebedora com de bon mestre se pertany. La porxada ha de tenir vuitanta pams d'ampla, a cana de Granollers, compresos els gruixos de les columnes, que han d'estar dins l'espai de la porxada, per cent vint pams de llargada, conforme en la trassa (plà) està assenyalat al palm petit.

2.^a El mestre Brufalt ha de edificar, picar i posar bé i degudament, quinze columnes de pedra picada i de obra toscana, amb ses bases i capitells, quals columnes han de tenir, les del vol, vintiquatre pams d'alçada, compres base i capitell, entenen pendre la mida en la part alta de la plaça i après totes elles allinell; i les tres interiors, quaranta pams, amb iguals condicions. El gruix de les columnes serà de tres pams i mig baix el sòcol i anar minvant, per sos terços, el que serà convenient. Per fi, columnes, bases i capitells han d'ésser tot de peces, que ja té a punt dita Universitat.

3.ª Dit mestre obrirà uns fonaments per a assentar les columnes, els quals ha de paredar de bona pedra i morter i posar a un nivell, començant a assentar en la part més alta de la plaça, fent unes sotabases a cada columna, segons sigui necessari pel canvi de nivell i a l'objecte de que per totes parts es pugui entrar a peu pla dins la porxada.

4.ª En acabats que sien d'assentar tots els capitells sobre cada columna, penjarà les jàsseres, cofnforme a la trassa, i embigarà de través, a modo de cabiró, posant damunt dites bigues les llates, a compte de teula. Dites llates i tota la fusta que sigui menester per la teulada, passarà per dressador yana y plana i posarà de cantell viu, no havent de posar mollures ni bosells, sinó en el cap de les jàsseres, segons està assenyalat en la trassa.

5.ª Un cop embigat i enllatat, cubrirà de teula seca i après posarà les covertes emmorterades, a fi de que el vent ni altra cosa no pugui llevar dites teules, posant-hi en les carenes de dita teulada uns passamans blaus o verds, conforme aparida als senyors Jurats, així com també posarà tres poms i gerres en la carena supe-

Impermeabilitat

Para trabajos de protección eficaz y absoluta contra las aguas subterráneas humedad del suelo, florecencias alcalinas, filtraciones intemperie, &c.

Representante exclusivo para esta comarca

Miguel Planas

Constructor de obras

Wilson, 33 : Granollers

BOMBES MULTICELULARES - Sistema Caruelle

Patent espanyola núm. 62763 : Patents a França, Alemanya, Anglaterra i altres vint nacions

No importen profunditats
Poden marxar a mà
Aplicables a tots els motors
No hi ha vàlvules

A. Piñol S. C.
Las Franquesas

No hi ha pistons
Totes les peces són a la vista
Cap peça ha d'anar fixada
dins del pou.

TIPU ESPECIAL PER A MARXAR AMB MOTOR ELÈCTRIC DE 1/8 DE CABALL